

KRONIK DEN 31. JULI 2014

Overbefolkning, fattigdom, krig

Hele grundidéen i islams ideologi er absurd, islam er på alle planer den store taber i den globaliserede verden, men taberne kan i kraft af deres antal blive den faktor, som gør os alle til tabere.

MOGENS CAMRE

MB, tidl. MF
og MEP

Alle krige handler i sidste ende om at få tilgang til materielle ressourcer. Det hænger naturligvis sammen med det forhold, at den dominerende økonomiske naturlov er knaphedens lov.

Vi kan henføre krige til uforenelige ideologiske interesser, uforenelige religioner eller simpelt magtbegær, men ser vi nærmere efter, ligger kampen om ressourcer bag ved de etiketter, vi sætter på. Derfor udgør den afgørende trussel mod verden i dag det forhold, at nogle befolkningsgrupper vokser voldsomt samtidig med, at de ikke formår at producere nær nok til at opretholde tilværelsen. Der er ikke land nok, der er ikke vand nok, og der mangler i de voldsomt voksende befolkninger intellektuel kraft til at gøre noget ved ubalancerne.

Derfor har stigende dele af befolkningerne i den islamiske civilisation ("civilisation" i Samuel Huntingtons forståelse af begrebet) og store dele af den afrikanske civilisation sat kursen mod den vestlige verden i håb om overlevelse. For muslimerne har deres eksplosive befolkningstilvækst efter Anden Verdenskrig givet deres religiøse ledere ny styrke til at sætte turbo på Koranens bud om at islamisere hele verden. Hele grundidéen i deres ideologi er absurd, islam er på alle planer den store taber i den globaliserede verden, men taberne kan i kraft af deres antal blive den faktor, som gør os alle til tabere.

Landene i Mellemøsten har en helt uholdbar befolkningstilvækst og en meget ringe produktion. FN regner pr. 2013 med, at folketallet i Irak vil vokse fra ca. 31 mio. i 2010 til 145 mio. i år 2100 (mod 5 mio. i 1950), i samme periode i Saudi-Arabien fra 27 til 42 mio. (mod 3 mio. i 1950), fra 173 til 261 i Pakistan (mod 37 mio. i 1950). Egypten havde i 1926 14,2 mio. indbyggere, i 1950 20 mio. indbyggere, i 2007 78,9 mio., i 2011 83,7 mio. og forventes i 2100 at have 123 mio. I Afrika er det værre endnu. I f.eks. Nigeria, som pr. 2010 havde 158 mio. indbyggere, vil der år 2100 if. FN være ca. 779 mio. (mod 37 mio. i 1950).

Den afrikanske befolkning som helhed forventes if. FN at vokse fra 1,1 mia. i 2013 til 4,2 mia. i 2100 – en tilvækst på 280 pct. Det betyder, at der alene i Afrika fra 2013 til 2100 fødes mere end seks gange EU's befolkning, hvilket er det samme, som at der i gennemsnit på blot 14 år i Afrika fødes lige så mange som hele EU's befolkning.

Der er kommet gang i befolkningstilvæksten, efter at den hvide mand opfandt penicillin og udviklingsbistand. Vi burde samtidig være begyndt at hælde p-piller i disse landes drikkevand.

Det voldsomme befolkningspres

fordeler sig allerede nu i Europa via lande, hvis ledere ser ud til at have mistet realitetssansen mht. konsekvenserne af befolkningstrykket udefra. Alene i den første uge af juni 2014 kom mere end 5.000 bådflugtninge fra Nordafrikas kyst til Italien, beredvilligt hjulpet i land af den italienske flåde. I hele 2011 tog 62.000 den risikable tur over Middelhavet, i 2013 var det 40.000, og alene i de første fem måneder af 2014 kom flere end 40.000 over havet til Italien.

Ser vi på befolkningsudviklingen i Danmark i de seneste år, nemlig fra 1. januar 2009 til 1. januar 2014, er tilvæksten i hele Danmark på 115.784. Heraf er kun 15.750 eller 13,6 pct. af dansk oprindelse. Indvandrere fra vestlige lande udgør i perioden 43.364 (37,4 pct.), efterkommere fra vestlige lande 5.313 (4,6 pct.), indvandrere fra ikkevestlige lande 30.924 (26,7 pct.) og efterkommere fra ikkevestlige lande hele 20.433 (17,6 pct.).

Det er således klart, at tilvæksten af mennesker med ikkevestlig baggrund udgør 44,3 pct., medens tilvæksten af danskere kun udgør

13,6 pct. Herefter er der så 42,1 pct., som er tilvækst af mennesker med vestlig baggrund. Dansk baggrund i statistikken omfatter andet end danske, for mennesker født her med bare en forælder, som har dansk statsborgerskab, regnes som danskere.

I perioden 1. januar 2013 til 1. januar 2014 er udviklingen endnu mere skræmmende. I denne periode faldt antallet af danskere med 789 personer, men folketallet voksede med 24.607 personer, heraf 9.564 indvandrere og 4.413 efterkommere fra ikkevestlige lande. Det betyder, at antallet af indbyggere på ét år steg med mere end befolkningstallet i Frederikshavn (som er 23.156). Ser vi alene på stigningen i antallet af personer, som har ikkevestlig oprindelse, var det i året 2013 i alt 13.977 og altså større end antallet af indbyggere i Varde (13.605).

Vi står i en situation, hvor antallet af danskere både absolut og relativt falder, medens vi ser et voldsomt stigende antal mennesker med en helt anden kultur. Der er ikke saglig grund til at tro, at vores samfundsmodel kan opretholdes,

hvis denne udvikling fortsætter, for en alt for stor del af den ikke-vestlige indvandring består af mennesker, som i det væsentlige savner kvalifikationer til at begå sig i et moderne samfund, og som ønsker et helt andet samfund.

Det virker tragikomisk, når regeringen taler om en fast og fair udlændingepolitik. Der er tale om en alvorlig svækkelse af den forrige regerings indvandringspolitik, og det haster med at stramme op. Danmark kan ikke forsøge det voksende antal fremmede klienter uden at ødelægge velfærdsstaten.

Jeg siger ikke, at truslen mod de vestlige lande ikke kan afværges, men at det ser ud til, at den vestlige verdens ledere ikke er villige til at afværge den. Jeg ser tre kategorier af vestlige politikere som årsag til, at vi ikke handler rationelt:

Første kategori er dem, som ikke forstår problemerne. Der er ingen faglige krav til at blive valgt til et parlament. Der skal truckførerbevis til, for at man må køre en truck på et lukket område. Der kræves ingen beviser for noget for at blive folketingsmedlem.

Anden kategori er dem, som ser en højere, social retfærdighed i, at Vesten går til grunde – jeg behøver ikke sige, at de findes på venstrefløjen. Deres mål har bestandigt været at ødelægge de demokratiske, markedsdirigerede samfund.

Tredje kategori er dem, som mener sig bundet af det internationale netværk af konventioner, og derfor er bange for at varetage deres egne borgeres interesser.

Denne tredje kategori er dem, som i dag sidder på magten i Europa og i USA. De ved godt, at den er gruelig gal. De kan se, hvordan retssikkerheden i vore lande bliver undergravet, de kan se, at vore sociale velfærdssystemer bliver udhulet, og de kan se, hvordan milliardudgifterne til terrorbekæmpelse vokser hver dag, uden at vi har nogen garanti for, at vi kan forebygge omfattende terroranslag. Men de skærer ned på deres borgeres velfærd og hæver skatterne for at bruge pengene til at forsørge, uddanne, behandle og formilde negativt indstillede fremmede.

De tør ikke gennemføre de politiske ændringer, som er en forudsætning for at hindre den islamiske invasion – »det kan vi slet ikke på grund af de internationale konventioner,« messer de, som om disse konventioner var givet af en højere magt – hvad de ikke er. Hvis vi tager konventionerne for pålydende, kan vi næppe handle, for disse gamle vedtagelser bruges i internationale fora til at ødelægge Vesten – men de er kun papir uden anden retskraft end den, vi selv beslutter, og vi kan med et flertal på Christiansborg blot meddele FN og Europarådet, at vi har valgt vores egen fortolkning af dem. Intet land er forpligtet til at ødelægge sig selv.

Ethvert tænkende menneske kan se, at islam er en totalitær ideologi, blottet for fornuft og humanitet.

Skadevirkningerne er mest synlige i de islamiske lande, men alle islams problemer overføres til os i takt med indvandringen.

Alligevel tillader vi de islamiske propagandister, imamerne, at optræde som autoriteter.

Vi tillader dybt reaktionære regimer at bygge deres kommandocentraler, moskéerne, midt i vore byer, og vi tillader en indvandring af tusinder af mennesker, som burde være stoppet ved grænsen.

Vi tillader de værste forbrydere at operere her i landet og udøve deres pres mod de muslimer, som opgiver overtroen, og som afviser underkastelse under en ond, indbildt gud.

Vi bruger endda vore skatteydernes penge på at betale for muslimske friskoler, som indoktrinerer børn til at forkaste videnskabelig sandhed og indordne sig under en primitiv fortids såkaldte profet.

Nogle politikere tror, at de kan ændre fortolkningen af Koranen, men det er en illusion.

Tiden er inde til at standse indvandringen fra ikkevestlige lande. Det handler om vores kulturs overlevelse.

